

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Primo, Vtrum præcepta cærimonialia fuerint ante legem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVAEST. CIII.

ARTIC. I.

reuerētiā sacerdotum, quorum dignitas quodammodo ex tali coniugio diminui videatur: tum etiā propter filios, quibus esset ad ignominiam turpitudo matris: quod maximē tunc erat vitandum, quando sacerdotij dignitas secundūm successionem generis conferebatur. Præceptum etiam erat eis, vt non raderent caput, nec barbam, nec in carnibus suis facerent incisuram, ad remouendū idolatriæ ritum. Nam sacerdotes Gentilium radebant caput & barbam, unde dicitur Baruch.6. Sacerdotes sedēt habentes tunicas scissas, & capita, & barbam rālam. Et etiam in cultu idolorum incidebant se cultis & lanceolis, ut dicitur 3.Regum 18. unde cōtraria præcepta sunt sacerdotibus veteris legis. Spiritualis autem ratio horum est, quia sacerdotes omnino debent esse immines ab operibus mortuis, quæ sunt opera peccati: & etiam non debent radere caput, idest, deponere sapientiam: neque deponere barbam, idest, sapientiæ perfectionem: neque etiam scindere vestimenta, aut incidere carnes, ut scilicet vitium schismatis non incurant.

¶ Super Questionis centesima tertia Ar- ticulum primum.

In artic.1.q. 123. nota duò. Primi in responſione ad 3. q̄ sacerdotium ante legem no diuina, sed humana determinatio, dignitas erat primogenitū, ut hinc habeas quām sacrū fuerit. Secundum in responſione ad quarum, quod author non dicit, quod nihil fuerit ante legem immundum iudicatum à Deo quantum ad clūm: sed dicit q̄ non fuit distinctio animalium immundorum à mūdis tūc à Deo: hoc enim est verum. Primum autem falso: quia ad Noe dīcum est Genef. 9. Quasi olera virentia tradidi vobis omnia, excepto, quod carnem cum sanguine non comedetis, & cōspit hac obseruantia ante legem, sicut circūcisio.

Hebr.7.

* q.102. 2r.
tīco.3.

QVAESTIO C III.

De duracione præceptorum cāremo-
nialium, in quatuor articolos
divisi.

DE IN D E considerandum est de duracione cāremonialium præcep-
torum.

Et circa hoc quāruntur qua-
tuor.

¶ Primō, Vtrum præcepta cāremo-
nialia fuerint ante legem.

¶ Secundō, Vtrum in lege aliquam virtutem habuerint iustifi-
candi.

¶ Tertiō, Vtrum cessauerint Chri-
sto veniente.

¶ Quartō, Vtrum sit peccatum mortale obseruare ea post Chri-
stum.

ARTICVLVS PRIMVS. Vtrum cāremonie legis fuerint ante legem.

AD PRIMVM sic præceditur. Videtur, quod cāremonie legis fuerint ante legem. Sacrificia enim & holocausta pertinent ad cāremonias veteris legis, ut supra dictum est: * sed sacrificia & holocausta fuerint ante legem, sicut circūcisio.

tur enim Genef. 4. quod Cain obtulit de fructibus terrae munera Domino: Abel autem obtulit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum. Noe etiā obtulit holocausta Domino, ut dicitur Gene. 8. & Abraham similiter, ut dicitur Genef. 22. ergo cāremonie veteris legis fuerint ante legem.

¶ 2 Præt. Ad cāremonias Sacramentorum pertinet construētiō altaris & eius inunctiō: sed ista fuerint ante legem. legitur enim Genef. 13. q̄ Abraham adificauit altare Dñō. & de Iacob dicitur Genef. 28. qđ tulit lapidem & erexit in titulum, fundens oleū de-super. ergo cāremonie legales fuerint ante legem.

¶ 3 Præt. Inter Sacra menta legalia, primum dicitur fuisse circūcisio: sed circūcisio fuit ante legem, ut patet Gene. 17. similiter etiā sacerdotium fuit ante

F legem. dicitur enim Genes. 14. quod Melchis-
erat sacerdos Dei summi, ergo cāremonie
mentorum fuerunt ante legem.

¶

4

Præt.

Discretio mundorum animalium ab im-

dis pertinet ad cāremonias obseruatiarum, ut

dictū est: * sed talis distinctio fuit ante legem, enim Gen. 7. Ex oībus mūdis animalibus tollēna & lēptena: de animaliis vero immundis duo, ergo cāremonie legales fuerunt ante legem.

S

ED CONTRA est, quod dī Deut. 6. Hac sunt
cepta & cāremonie, quæ mandauit Dominus
noſter, ut docerem vos: non autem indigueret
per his doceri, si prius prædictæ cāremonie fuissent,
ergo cāremonie legis non fuerunt ante legem.

G

Respon.

Dicendum, q̄ sicut ex dīs paci, q̄ remonie legis ad duo ordinabātur, scilicet ad

Dei, & ad figurandum Christum. Quicunq̄ ac-

colit Deum, oportet q̄ per aliqua determinata-

colat, quæ ad exteriorem cultum pertinet. De-

natio autē diuini cultus p̄tinet ad cāremonias

etiam determinatio eorū, per quæ ordinamus ad

ximū, pertinet ad præcepta iudiciale, ut supradictum est. * & ideo sicut inter homines communica-
tio aliquæ iudiciale, non tñ ex autoritate legis in-
stituta, sed ratione hoīum ordinata: ita etiam quādā cāremonias, nō quidem ex autoritate cuius legis determinata, sed solum fm voluntate denotionem hoīum Deum colētum. Sed quæ ante legem fuerūt quidam viri præcipiū propria spiritu pollentes, credēdū est, q̄ ex infinito quasi ex quadam prīmata lege, inducerentur ad certum modum colendi Deum, qui & committent interiori cultui, & etiam congrueret ad candum Christi mysteria, quæ figurabantur alia eorum gesta, fm illud 1.ad Cor. 10.Omnis P̄cū, q̄ uirū contingebat illis. Fuerunt igitur amētū, quādā cāremonias, non tamē cāremonias, quia non erāt per aliquam legislationem ini-
mici.

H

Ad PRIMVM ergo dicendum, q̄ lmōi obser-
& sacrificia, & holocausta offerebat antiqui-
ani ex quadam deuotione proprii voluntarii-
eis videbatur cōueniens, vt in rebus quās De-
ceperāt, quas in reuerētiā diuinā offert, pre-
rentur se colere Deū, qui est omnī principiū.

I

Ad SECUNDVM dicendum, quod etiam faci-
dam instituerunt: quia videbatur eis communia-
re in reuerētiā diuinam essent aliqua loca ad
distinctiō diuino cultui māncipata.

J

Ad TERTIUM dicēdū, q̄ sacramenta cir-
cisio præcepto diuino fuit statutum ante legem
nō potest dici sacramentum legis quasi in lego-
tum, sed solum quasi in lege obseruantia. Et hoc
quod Dñs dicit Io. 7. Circūcisio nō ex Mōyī ex
patribus eius. Sacerdotium etiam erat ante
apud colentes Deū fm humanam determinatio-
nem, qui hanc dignitatem primogenitis attribuebant.

K

Ad QUARTVM dicēdū, q̄ distinctio mundi-
um, & immundiorū non fuit ante legem quās ad
clūm, cūm dictū sit Gene. 9. Omne quidem
& viuit, erit vobis in cibū, sed solum quantia
aīalibus sacrificia offerebant. Si tñ quantia ad
erat aliqua aīalium discretio, hoc non erat quā
illorū reputaretur illitus, cū nulla lege cibū
bitus, sed ppter abominationē, vel cōiuendū
cut & nunc vid emus, q̄ aliqua cibaria fuit in aliis
bus terris abominabilia, quæ in alijs comedē-
runtur.